

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LX   МІСЯЧНИК   № 7

Липень,   (July)   1939

ЗМІСТ:

Драма Оправдання (Часть 4)	99
Справи Царства	100
Пасха	103
Інструкція	104
Драма Оправдання (Часть 5)	107
Чи Пренумерата Скінчилась?	112
Ваканція	98

**Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА**
Іса. 43: 12

© WTB & TSW

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD *President* W. E. VAN AMBURGH *Secretary*

“Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми” — *Ісаї 54: 13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧІТЬ

ЩО ЄГОВА в єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх сотворін; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Члювинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й вивиснив його понад усія творива й понад усі імена і одягнув його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які наукає Біблія, й нести онов царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалося; що незадомго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

ВАКАЦІЯ

Завантаження й біуро в Брукліні будуть заперті на два тижні, від суботи 22-го липня до неділі 6-го серпня. Се уможливить Бетель фамілії уникнутись від постійної праці тут в фабриці, Бетель домі й офісі й взяти свільную участь із іншими вістинниками в праці на нині Господній. Отже нехай всі вістинники замовляють достаточний запас літератури щоб вистарчило від початку ваканції аж до кінця місяця серпня. Всікі замовлення прошени доставляти в добрій часі наперед ваканції, щоб ми мали нагоду виповнити перед запертям фабрики. Жадні замовлення не будуть вислані, ані жадні листи не будуть утворені ані відписані підчас періоду ваканції.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЯ?

Для добра приномераторів “Вартової Башти” тут хочемо пригадати, і сам пояснити, що всяка приномерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли приномерата скінчиться, тоді вона випадає з листи автоматично.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тім цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його заміри, як про се наукає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о нишу літературу яка помічує в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безапелляційно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Подунавній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Подунавній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. З інших країв можна вислати передплату до біуро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Загранічні Біуро

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . Boston House, Cape Town, South Africa

Присмо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштового регули, вони мусять прислати письмєнну апликацію кожного року. **Увага для передплатників:** Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситись. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в противі одного місяця. Одні місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Одні місяць перед скінченням ся приномератції, послаємо повірації. При закінченню приномератції в чужих мовах, вислаємо повідомлення з останнім числом. Посвідку за отриману переддомлення з журналом і також картку для відновлення приномерату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситись.

(Прод. з стр. 112)

приятні радше чим инакше, і теж з послушенства до Божих приказів. Без ріжниць як за щирі є люди в релігійних організаціях, то фактом є, що Боже правило є безнастанно нарушене такими організаціями. (Якова 1: 27; 4: 4) Свідки Єгови мусять держатися віддільними від світа; і тому слухатимуть Бога, а не чоловіка.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LX

Липень, 1939

№ 7

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15-го Марца 1939]

"Вгамуйтеся і пізнайте, що я Бог! Я вознесуся між народами, вознесуся на землі!" — Пс. 46: 10.

ЧАСТЬ 4

ЕГОВА велить усім сотворінням пізнати, що Він є Всемогучий Бог. Лише ті, що пізнають це і признають будуть жити. Люди є призвичаєні вивисшувати сотворіння, а до цього вони були спонукані впливом Сатани. Цей хитрий ворог уживав всякого способу й підступу й хвальби, щоб спонукати людей вивисшувати якийсь сотворіння. Самий Сатана вивисшив себе супроти Бога Єгови, і його заміром є, щоб вивисшити сотворіння. Самий Сатана вивисшив себе супроти Бога Єгови, і його заміром є, щоб вивисшити інші сотворіння супроти Бога, наперекір Всевишньому. Самовивисшення приносить лише одну річ, а це упадок і знищення. Ісус підчеркнув цей факт своїм слухачам, коли Він сказав: "Бо кожен, хто нести меться вгору, принизиться, хтож принизиться, піjde вгору." — Луки 14: 11.

² Ісус взяв напрям якраз противний само-вивисшенню, Він цілком упокорив себе в послушенстві своєму Отцю, і Бог вивисшив Ісуса до найвисшого місця, зараз другого по собі. Чому Ісус упокорив себе? Тому що Він все любив Єгову цілим своїм серцем, всеєю своєю душею і всіми своїми мислями. Бог подожив це правило перед Ізраїлем: "І мусиш любити Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і всією душею твоєю і всією силою твоєю." (5 Мойс. 6: 5; Мат. 22: 37) Мало людей оціняє важність цього божественного правила, і многі дивувались чому Бог дав такий приказ своїм сотворінням. Це правило не було дане для користи Єгови, але було дане із несамолюбства для охорони чоловіка від хитроців Сатани. Сатана постановив відвернути усіх людей від Бога; а чоловік є безпечний лише тоді, коли він є вповні і нероздільно посвячений Всевишньому.

³ Завважте, що Єгова зачав возвеличувати це правило перед ізраїльтянами. Лишень мале число людей в угоді з Єговою оціняло це правило й старалось сповняти його. Маючи записані довідчення природного Ізраїля, і задля більшого просвітчення духового Ізраїля, ці останні всякого часу повинні бути пильні хоронити й виконувати це божественне правило, але навіть більша частина тих, що завітували чинити волю Бо-

жу й були наділені Його духом, занехали сповняти це правило.

⁴ Йозуя провадив ізраїльські сили, і він памятав про це правило й радісно сповняв його, як це побачимо опісля. Від днів апостолів аж до тепер визнані послідовники Ісуса Христа часто пригадували собі це правило, але лише кількох сповняли його. Дуже виразний зразок занехання сповняти те правило являється в римо католицькій організації, провідники котрої вважають себе, хоч ложно, за слуг Божих і Його церкви. Духовенство тієї інституції вивисшує себе, і люди вивисшують їх, і кінець їх напевно буде такий, як це підчеркнуто в тому правилі. Бог не дивиться на лица людей, і Його правило не змінється. Впродовж "періоду Іаці" церкви "дукавий слуга" кляса була вивисшена і члени її вивисшували себе й надавали гонори й почеси одні другим, і показували що люди були дуже важні; та їх кінець є виразно зазначений. — Мат. 24: 48-51.

⁵ Єгова задумав прославити своє ймя між усіма сотворіннями, бо лише ті що знають Єгову, признають Його після Його правила, будуть жити. Памятаймо, що це ймя Єгови є тим важним питанням. Хиба що Його ймя буде вивисшене між усіма сотворіннями, инакше Диявол буде успішний у своїм лукавім та гордім визові. Та Диявол не переможе. Той визов мусить бути вирішений на славу й честь Єгови. Його велике й святе ймя мусить бути оправдане. Це була ціль Бога Єгови від самого почину. Його задуми напевно будуть виконані. Єгові ніщо не може перешкодити в ділі оправдання Його імени, бо це напевно буде виконане. Знаючи кінець від початку, Він відложив час на вивисшення й повне оправдання свого імени. Із своїми завітуючими людьми ізраїльтянами Він зробив много пророчих образів, пояснюючи свій замір оправдати своє ймя. Та пророча драма у якій Йозуя відогравав так важну часть предсказувала задуми Єгови оправдати своє ймя, і цим Він вияснив спосіб в який Він це зробить. Тепер Він ставить перед своїми помазанними людьми на землі одкриття цієї пророчої драми для їх добра й добра їх "співтоваришів".

* Єгова зробив велике чудо стримавши бистропливучу воду в Йордані й перепровадив народ ізраїльський по сухому дні ріки; і це було свідченням для Його імени. Те чудо нагнало переляк у серця ворогів, що замешкували Канаан, а головню жителів Ерихону, і предсказувало, що Бог нажене страх на усіх релігійоністів і їх союзників впродовж свідчення, яке мусить бути доручене перед Армагедоном. "Як же всі царі Аморійські по тім боці Йордані на заході, і всі царі Канаанські, що жили понад морем, почули, Господь висушив Йорданську воду перед силами Ізраїлевими, докіль вони перейшли, так удались вони в тугу і не стало в них духа проти синів Ізраїлевих." — Ісуса Нав. 5: 1.

В цій точці драми ізраїльтяни отаборились в Галгалі на західному боці Йордану. Люди Ерихону бачили те чудо виконане Єговою, що Він перепровадив через бурхливі води Йордану ту велику товпу ізраїльтян, інема сумніву, що ерихонці передавали цей факт і страх людям по цілому Канаану, і филистії на побережжю Середземного моря і жителям Тиру й Сидону і иншим людям в краю Канаан. Безсумніву, що ті вороги мали своїх сторожів у горах на захід від Йордану, і коли вони побачили, що ізраїльтяни переходили через сухе дно ріки, і що велика стіна води стояла побіч них, тоді вони скоро повідомили своїх царів та володарів у кожній часті краю Канаан. Ті царі були так сильно здивовані чудом яке Єгова зробив, що вони, символічно сказати, уняли і страх обняв їх, бодай начас. Та часть пророчої драми здається має сповнення, яке тепер бачить "останок" (Римляни 11: 5) і "инші вівці" Господні, "велика громада", і одкриття цієї правди вельми скріпляє тих, що люблять Єгову і Його Царя.

* Вірні слуги Єгови йшли на поле праці й склали книжки й иншу літературу, що пояснювали Його Слово від 1922 року, аж тепер у 1931 р., що сходиться з часом переходу Йордану і зазначенням часу входу Божих помазанників у стан царства; тоді книжечка "Царство Надія Світа" була доручена урядовим чинникам "Християнства". Господь постарався, що діятники доручили що вість і духовенству, політикам, торговельним купцям, мілітарним і иншим урядникам, накликаючи їх звернути увагу, що новочасне правління народів припомочи самолюбних людей є засуджене й мусить скінчитися. Це було повідомлення, що позатипічні (т. є, духові) ізраїльтяни були безпечно й чудом перепроваджені через позатипічний Йордан і тепер в 1931 р. вони знаходилися "в обіцяному краї", і вони одважно проголошують імя Єгови і Його Царя і звідмляють, що царство Боже під Христом вскорі осує всяке самолюбне правління світом. Помазанники Господні отримали з рук Всевишнього іхне "нове імя" (Іса. 62: 2; Одкр. 2: 17), і тепер як повні признані слуги і свідки Єгови, вони пішли вперед з роботою свідчення із більшою рев-

ністю чим коли вперед. Божі люди тепер були оружені до бою, який тоді зачався.

* Як колись царі канаанські вельми зворушили тим, що тоді сталося, так і тепер факти показують, що в 1931 р. прийшло велике заворушення народів землі, включаючи релігійні політичні, торговельні і мілітарні елементи їх. Усі настрашилися; усі були розпучливо зворушені. У тому році папа, будучи провідником релігійних елементів світа, вислав своє прибране благословення на світ через радіо, але той сподіваний час благословенств не здійснився, і це настрашило його прихильників іще гірше. В тому році люди Еспанії установили републику, що дало винівку католицькому повстанню. В тому році теж президент Злучених Держав проголосив мораторію (відложення речиння на заплачення довгів) для Європи з причини заворушень. В тому році повалився британський робітничий уряд, Велика Британія занехала золото як штандар, і Статут Вестміністер змінв Бритійську Імперію на Посполитість Бритійських Народів. Ніпон напав на Манчурію; і перша світова конференція відносно розоруження взяла місце в Женеві, Швайцарії. Ось такі розрухи взяли місце в тому році. Правда, що свідки Єгови не мали ніякої участі в тих подіях, та всеж таки Єгова покермував так ворогами, що ті обставини були подібні до давно переходячих подій в Канаан землі. Яко доказ, що новочасні канаанські царі були знепокоєні, то корім повисше згаданих подій, канадський уряд взяв драстичний крок вскорі потому і заборонив свідкам Єгови голосити вість царства в тому краї, і всі злучені вороги в Америці старалися зробити таку саму річ. Свідки Єгови сталися нічною марою для володіючих чинників. Той страх збільшався від тоді.

СПРАВИ ЦАРСТВА

¹⁰ У цій точці пророчої драми ізраїльтяни знаходилися в обіцяному краї, представляючи стан царства у який духові ізраїльтяни були зібрані до Господа, Царя, і котрі духові ізраїльтяни спільно становлять часть "вірного і розумного слуги" якому всі справи царства на землі є поручені. (Мат. 24: 45-47) Вони мусять бути цілком посвячені Богу і справам Його царства під Христом Царем. Ця пророча драма предсказувала це повне і цілковите посвячення словами: "Того часу повелів Господь Йозеїові: Пороби собі кам'яні ножі, та й почни обрізувати синів Ізраїлевих! (Ісуса Нав. 5: 2) Час пасхи бу наближився, і ніхто не міг брати участі у пасці не бувши обрізаним. Господь дав приказ розпочати обрізання тих що народилися в дорозі у пустині й котрі не були обрізані в дорозі. Там у Египті обрізано всіх чоловіків ізраїльтян перед обходженням першої пасхи. (2 Мойс. 12: 43, 44, 48) Увійшовши в обіцяну землю, і перед обходженням пасхи в тому краї, приказ був даний, щоб обрізати усіх тих, що занедбали це зробити аж до того часу. Це було друге загальне об-

різання, отже після виrozumіння писання, це було повторне обрізання. Таке обрізання було символом повного посвячення Богу Єгови. Коли Бог дав своєму земному "приятелю" нове ім'я, змінивши його з Авраама на Авраама, тоді Бог установив з ним угоду обрізання. (1 Мойс. 17: 5-14; Рим. 4: 11-15) Іза його віри й послухенства до Бога, Авраам був почислений за праведника; отже його праведність він отримав вірою. Він був вповні посвячений Богу, що було представлено через обрізання. Ізраїльтяни перейшовши через ріку Йордан показали цим їх віру в Бога, і з причини їх віри й послухенства вони представляли праведну класу, яка є вповні посвячена Богу і справам Його царства. Обрізання було символічним свідомством того ж.

¹³ Свідки Єгови, уживаючи своєї віри в Бога й послухенства Йому, були випроваджені з позатипічного Йордану в 1931 р. і їх "нове ім'я", яке Бог дав їм, було обявлене їм, надане їм і прилюдно признане. Вони стали свідомі "нового ім'я" і тоді позатипічне обрізання вірного останка взяло місце, тобто, обрізання серця, в дусі. (Рим. 2: 29; Филип. 3: 3; Кол. 2: 11) Останок був тоді в угоді вірності з Єговою, цебто, в угоді о царство, отже він мусів всеціло бути посвяченим тому царству. Єгова є завжди вірний, і ті, що їм поручено справи царства, мусять бути вірними аж до кінця, якщо вони хочуть отримати віковичні благословенства Єгови. "Знай же, що Господь, Бог твій, єсть Бог, вірний Бог, що додержує по тисячі роди завіт і ласку для тих, що люблять його і додержують заповіді його." — 5 Мойс. 7: 9.

¹⁴ Що ж вимагається від тих, що зробили угоду о царство? Вони мусять любити Бога і додержувати Його прикази. Це вірністю Єгови, яка є завжди певна, і вірністю тих, що є взяті в угоду о царство, що Його ім'я буде оправдане. У свій час люди, що будуть жити будуть поклонятися Єгови за його указану вірність. (Іса. 49: 7) Ті, що є в лінії до царства і не є вірні аж до кінця, упадуть цілком. Лише ті, що є вірні, порушені любовю, і які докажуть їх вірність аж до смерті, такі отримають вінець життя. (Одр. 2: 10) Ті що є в угоді о царство мають отцю заповідь: "Будьте сьвяті, бо я сьвят." (1 Петр. 1: 15, 16; 3 Мойс. 11: 44) Єгова є всеціло й необмежно посвячений справедливості, так і ті, що є членами царства мусять бути всеціло й необмежно посвяченими справедливості, і царству Божому під Христом.

¹⁵ На моабській рівнині, де ізраїльтяни були зібрані і до котрих промовляв Мойсей як слуга Єгови (5 Мойс. 1: 3-5; 29: 1), і що сталося приблизно два місяці нім ізраїльтяни увійшли в Канаан, Мойсей підчеркнув конечність повного посвячення Єгови: "Обрізуйте ж крайне тіло ваших сердець та й нехай не буде більше задубіла шия ваша!" (5 Мойс. 10: 16) Коли б натуральні ізраїльтяни були вповні послухні Божому законі й те послухенство походило з любви

або несамолюбства до Його імя, тоді вони не могли б бути тугошнями. Мойсей сказав ізраїльтянам, що Бог забере їх до обцяної землі, але сповнення тієї обітниці для них залежало від їх послухенства: "І Господь Бог твій, приведе тебе в землю, що нею орудували батьки твої, і ти мати меш її; і стане він чинити добро тобі, і намножить тебе більш як батьків твоїх. І Господь, Бог твій, обріже серце твоє і серце дітей твоїх, щоб ти любив Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і всією душею твоєю, щоб остався при життю." — 5 Мойс. 30: 5, 6.

¹⁶ Що ж значило "обрізуйте тіло... ваших сердець"? Відрубання й відложення всього, що малоб перешкаджати повній посвяті царству Божому. "Серце" значить гніздо всяких мотивів або посвячення з любви. Любити Бога значить бути несамолюбно посвяченим Йому і Його царству під Христом Царем, який оправдає ім'я Єгови. Несамолюбне посвячення Богу значить, що та одиниця мусить сама цілком посвятитись, необмежно на службу Божого царства. Це було символічно представлено через загальне обрізання тіла, що взяло місце коли ізраїльтяни увійшли в край Канаан.

¹⁷ У сповненні цієї часті драми, завважте чого вимагалось від свідків Єгови, які були введені в Божу столичну організацію і які стали частю її на землі. Вони мусили цілком відділитися від світа й не приставати до світа. (5 Мойс. 12: 29-32; Рим. 12: 2; Якова 1: 27) Ніхто не може замішатися в якубудь часть диявольської організації і в той сам час чисто і правдиво служити Всемогучому Богу. Такі одиниці не можуть мати неправильної сполуки з сатанською організацією. (5 Мойс. 22: 13-30) Вони не можуть брататися зо світом. Отже ніхто з Божих завітуючих людей не може властиво "салютувати" перед людським володарем, як цього вимагається в Німеччині, або салютувати або поклонятися або почитати щобудь, що представляє земне правительство, бо такий чин приписував би спасення такому правительству. Кожний з Божих завітуючих людей мусить всеціло стояти за Божим царством без ріжниць які терпіння це може принести їм. (5 Мойс. 7: 1-5; 12: 1-3) Вони не можуть сподягати на свідські правительства, але мусять цілком вповати на Бога Єгову і Його царство. (5 Мойс. 15: 6) Іза тієї причини ті, що зробили угоду чинити волю Божу не будуть салютувати прапорові якогось земного правительства, бо це ясно противиться Божому законі, а Божий закон є висший чим земний закон. Якщо тілесну кару наложать на них за відмовленняся салютувати, то посвячені Господу Богу будуть слухати Бога без взгляду на наслідки. Помазанники мусять затримати їхню невинність до Бога, яка буде випробувана їхнім постійним хваленням Єгови, і це вони робитимуть не вважаючи на всяку опозицію або зневаги які можуть упати на них. (5 Мойс. 29: 24-28) Божі завітуючі люди мають кормитися духовою поживою, о яку Господь

постарався для них. (5 Мойс. 14: 1-21) Вони мають чинити добро о скільки вони мають нагоди, а особливо для тих, що люблять і служать Єгови. (5 Мойс. 22: 2-8; Галат. 6: 10) Вони не можуть перейматися тим, що звертає увагу на них, але всякого часу віддавати честь і поклін Єгови. (5 Мойс. 22: 5-12) Вони мусять бути вловній згоді одні з другими. Вони мусять бути вірними з провадженням й піднесенням справ царства, які то справи були поручені їм. Для них царство є всім, бо воно є средством для прославлення й оправдання Єгового ймя. Для таких одиниць такі речі є порушені любов'ю, цебто, несамолюбним посвяченням Богу і Його царству, щоб вони могли доказати свою вірність та невинність. От що значить обрізання серця!

¹⁶ Йозуя даліше пішов у виконанні цієї часті драми: "І поробив собі Ісус (Йозуя) камяні ножі та й пообрізував сини Ізраїля на підгіррі Відрізків." (Ісуса Нав. 5: 3) В цьому тексті говориться про "підгіррі Відрізків", показуючи, що там була велика купа їх, і що було свідомством чистоти Ізраїля і їх цілковите відділення від інших людей світа. Вони приготувалися на многі роки до боротьби з необрізаними, нечистими, поклонниками Диявола канаанцями. Цей образ показує подрібну роботу в 1931 р.

¹⁷ У словненні цієї часті драми, факти показують, що це взяло місце по отриманні "нового ймя", що було відкрито Божим людям в 1931 р. Вскорі потому Божі люди по всій землі радісно прийняли те "нове ймя". На 15. жовтня, 1931 р., Вартова Башта проголосила, що "Редакторський Комітет", о який постарався чоловік, був знесений, і тоді зроблено прилюдно, що Бог Єгова і Ісус Христос є Учителями церкви, замість людей. Це спричинило велику болячку кільком одиницям, і ця їх болячка вже не вигоїлась. На 1. листопада, 1931 р. Вартова Башта помістила артикул під заголовком "Навчені Богом", підчеркуючи факт, що Єгова і Христос є Учителями, а не люди. Ті що мали чистий стан серця скоро видужали. Вичищення самоважних одиниць, як наприклад, "вибраних старших", наступило опісля, і вони не видужали. "Вартова Башта" з 15. серпня і 1. вересня, 1932 р. в артикулі "Єгова Організація", дала доказ во Св. Письма, що уряд "вибраних старших" був людською видумкою і повинен бути знесений. "Вартова Башта" з 15. жовтня, 1932 р. помістила прийнятну резолюцію, що послужила як спільна заява Єговових людей, що "святиня була очищена". (Дан. 8: 14) Оттак була очищена організація яко приготування до несення свідомства у війні проти ворога. Лише ті обрізані серцем, т. є, всеціло посвячені Богу, мали пійти до війни яка була перед ними.

¹⁸ Через многі роки головна мотива яка спонукувала бути визваним послідовником Ісуса Христа, було самолюбовство, тобто, само-спасення. Це також є показано в пророчій драмі. "І ось про що Йозуя пообрізував: Усі люди, що вийшли з Єгипту, скільки було їх мужого полу,

увесь військовий люд, повмірало в дорозі на пустині в опісля того, як вийшли з Єгипту. Всі ж ті, що вийшли, були обрізані; усіх же, котрі породили у пустині в дорозі з того часу, як вийшли вони з Єгипту не обрізувано; бо сорок років Ізраїлитяне блукали в пустині, покіль усі мужі спосібні до війни, що вийшли з Єгипту, вимерли, тому що не слухали вони слів Господніх; а Господь клявся їм, що не побачать землі, котору з клятьбою обіцяв батькам їх, наділити їм землю текучу молоком та медом; Та на їх місце поставив сини їх; снх Йозей й пообрізував; бо вони були не обрізувані, тим що в дорозі їх не обрізувано." — Ісус Нав. 5: 4-7.

¹⁹ У словненні, завважте, що від 1878 р. до приходу Господа до храму в 1918 р., а нааїт аж до 1931 р. многі з імена посвячених Богу і Його царству не були обрізані серцем, як "вибрани старші" й інші, що трималися релігійних практиковань. Божа святиня мусіла бути "очищена" з такого нечистого стану (Дан. 8: 14), і несподомість і невинність уже не була більше вимівкою для практиковання релігії. Хто ж не хотів піддатися обрізанню серця через Більшого Йозуя, той був зібраний з між тих, що були в лінії до царства. Факти показують, що це взяло місце по 1931 році.

²⁰ Всі мужщини народжені у пустині були низше сорок років віку, і обрізання зробило їх нездібними для воєнних операцій в такому стані. Отже вони мусіли остатись бездільными якийсь час: "Як же пообрізувано всіх до одного, пробували вони на своєму місці в таборі, аж покіль повигоювались." — Ісуса Нав. 5: 8.

²¹ Впродовж періоду їх недуги Єгова охороняв Ізраїльтянів. Колиб ворог був вийшов з їх твердині в Ерихоні і напав на ізраїльтянів підчас їх недуги, тоді це мав бути дуже нещасний день для ізраїльтянів. Та Єгова, ізза їх вірности, дав їм охорону тримавши ворога в Ерихоні у стані страху, так що воїтники в Ерихоні оставались бездільными. (Ісуса Нав. 6: 1) Єгова схоронив ізраїльтянів серед подібних обставинів у Єгипті, піславши три-днєвну темряву на єгиптян в часі їх обрізання. (2 Мойс. 10: 21-23) У словненні цієї часті драми посвячені теж переходили болючу пробу, а головно ті, що піддалися Господньому обрізанню свого серця. Для деяких одиниць, як "вибраних старших" та "релігійоністів", цей біль був надто великий, колиж дійсно посвячені Богу піддалися операції з радістю, радуючись у терпіннях, що вони були гідні нести наругу за їхне вірне свідчення про Єгову.

²² Галгал було перше місце отаборення при вході до Канаан. Одно значення того місця є "Циркль". Купа камінів у формі циркуля (Ісуса Нав. 4: 20-24) піддає думку про безконечне свідомство для імени Єгови, і що воно буде вічно тривати. Те імя значить "Зняти", що є дуже значуче. "І сказав Господь Йозуйові: Сьогодні зняв я з вас сором Єгипецький. Тим і проложено прізвіще тому місцю Галгал (сміховище) по

сей ден." Для канаанців те ймя означувало лише місце; але коли завітуючі люди Божі прийшли туди, то Він дав нове значення тому імені, "я зняв" ("відкотив" — анг.), цебто, Бог зняв зневаги своїх людей. (Ісуса Нав. 5:9) Тепер щодо сповнення:

²³ Перед 1931 р. новочасні єгиптяни і филистії, представляючи релігійоністів і інших ворогів, зневажали вірних людей Єгови яко люди без імя, і так релігійоністи назвали Божих людей призвищем "Русалісти", "Тисячлітнього Зоріння люди", "другої нагоди люди", і різні інші ймена. Їх уважали за послідовників одного чоловіка, віддаючи честь своєму померлому провідареві. Для цього була і добра причина, бо між ними був наклін високо почитати, шанувати і славити людей, як це релігійні системи робили і дальше роблять. Це все Божі люди мусіли полишити. Люди Єгови можуть добре пам'ятати час і місце, коли Бог "зняв із них ті зневаги". Це було діло Господне, на честь Його ймени. Це взяло місце на конвенції, в липню 1931 р., коли то Єгова об'явив своїм людям їх "нове ймя". Вороги ще дальше відносяться до Божих людей з пониженням, як "само-звані свідки Єгови". Та це ніяк не перешкаджає їм, бо вони знають їхнє "нове ймя" яке Бог дав їм, і вони радісно несуть його. Вони знають їх споріднення до Єгови, і Його Царя й царства, і вони знають, що царство прийшло і що вони увійшли в позатипічну обіцяну землю. Вони вже більше не признають новочасних єгиптян за "висші власті". (Рим. 13:1) Від тоді вірні знають і радісно признають Бога Єгову і Ісуса Христа за правдиві Власті, а нікого іншого. Отже від тепер релігійоністи не можуть властиво зневажити нашого Бога за недотримання Його обітвиці своїм завітуючим людям, і що Він не привів їх до обіцяної землі. Зневажливо і з насмішкою релігійоністи сміються з свідків Єгови, що вони проголошують, що царство Боже прийшло і що вони представляють справи того царства; але цей факт остає правдивим і безперечним, і тому свідки Єгови не мають причини сердитися проти зневаг накинутих на них тією лукавою товпою, що зневажає Боже святе ймя. *

ПАСХА

²⁴ Якраз сорок років перейшло від коли ізраїльтяни обходили їхню першу пасху в Єгипті, коли то закон угода була зроблена й Єгова визволив їх. "І оставали сини Ізраїлеві в Галгалі, тай сьвяткували пасху на чотирнайцятий день місяця ввечері там на степах Ерихонських." — Ісуса Нав. 5:10.

²⁵ На 14 Нізана вони боходили їхню першу пасху в обіцяній землі. Ерихон був близько до вороги перебували і могли напасти на ізраїльтян в кожній хвилі, та вони не сполягали на своє власне вирозуміння, і не сказали, що ми не будемо обходити Спомину з причини цих обставин. Вони обходили пасху на час. Мусів бути

це час великої радості, бо ж тоді минуло тридцять років як вони обходили останню пасху. Без сумніву це мав бути час радості Господньої, бо вони сповняли Його волю. Завважте тепер що сталося у сповнення цієї пророчої драми. Вскорі потому, як вони довідалися про їхнє "нове ймя", Господні люди також зрозуміли з Вартової Башти з 15 лютого, 1932 р. що становить "радість Господню", і причина цього була дана отця: "Тому що прийшов час на оправдання Єгового ймя." Ця радість виринула із факту, що прийшов час для Ісуса Христа оправдати ймя Всевишнього. Властивий напрям для Господніх помазанників здається ясний є, що вони повинні обходити празник Спомину в назначений час кожного року, і це вони мусять робити не в смутку, а в радості. Згідно із цим, перший раз від коли обходжено Спомин смерті Ісуса, той тиждень зачався із днем (20 березня, 1932 р.) що був відложений період свідцтва, що був знаний як "Період Свідцтва Міжнародної Подяки", який стався великою радістю для останка і його "співтоваришів", і "інших овець" Господніх. "Вартова Башта" писала про Спомин ось що:

"Свідцтво о Царстві. Нема причини чому Божі люди малиб обходити якебудь свято назначене організацією цього світа. Божі типічні люди обходили два періоди на рік: один на весну а другий в осени. Ті періоди були 'святими для Господа'. (Гл. Ездри 6:19-22; Неєм. 8:1-3, 9-12, 14-18.) Чому Божі помазані люди не повинні особливо обходити у році два дні радості, подяки і хвалення Богу Єгові? 'Радість Господня — це сила ваша.' Господь дав нам вирозуміння свого Слова і дальше ласкаво кормить нас шоденним хлібом. (Неєм. 8:10, 12; Прип. 30:8) Царство прийшло і поступає вперед, і нашим ділом є співати хвалення Богу Єгові, як Його свідки, несучи свідцтво для Його ймени. (Іса. 12:3-6; 43:10-12) Отже від 1 до 9 жовтня буде назначений "Період Царства". Нехай збори Божих людей у різних околицях відбувають конвенції служби розпочинаючи в п'ятницю ввечері. І так нехай цей період з девяти днів буде посвячений на службу, і це буде період радісної вдячності, хвалення і служби Богу Єгові, празник для успіху роботи царства. У тому періоді часу кожний свідок Єгови, оскільки може, повинен брати участь у доручуванні свідцтва на честь Єгови і Його царства, несучи овець царства иншим що бажать слухати." — Вартова Башта, 15. лютого, 1932 р. стор. 57, Параграф 27.

²⁶ Другий період всевітнього свідцтва відбується від 1. до 9. жовтня, 1932 р. знаний як "Період Царства". Між цими двома радісними періодами свідцтва, були випущені Другий і Третій Том книжки Оправдання, що були додатком до книжки першого тому Оправдання. У другім і третім томі, подано докази з Писання, старинні пророцтва записані у Св. Письмі, і котрі християни думали, що вони відносяться до

"Ізраїля по тілу" і їх повернення до Палестини, вдійсності вони відносяться до духових ізраїльтянів, свідків Єгови, Його помазаних людей, і до їх визволення з сатанської організації й повернення їх до привилею й служби, що взяло місце головно по 1931 р. Ті дві книжки, приготовані й видані з ласки Бога і Його Христа, дійсно показують поза всякий сумнів, що свідки Єгови увійшли в "обіцяну землю", й перейшли позатипічний Йордан. Вскорі потому Єгова відкрив своїм людям, що "нова угода", не відноситься до Ізраїля по тілу, але до духового Ізраїля, свідків Єгови, і ця потішаюча правда явилась у "Вартовій Башті", з квітня й липня, 1934 р. і у книжці "Єгова" в тому ж році.

²⁷ Чотири дні по вході в Канаан Бог приказав манні падати для ізраїльтянів як їх покарм. Вони обходили пасху ввечері 14 Нізана, а на другий ранок вони отримали іншу поживу. "І їли вони на другий день паски неквашений хліб та пражене зерно із уроджаю тієї землі того ж самого дня." — Ісуса Аав. 5: 11.

²⁸ В тому часі зерно було шойно зірване і було дещо зелене і треба було його смажити або припикати, і тому вони їли "пражене зерно". Щодо сповнення цієї часті образу, завважте, що до 1932 р., Божі посвячені люди кормили свій ум наукою виданою перед 1918 р., і котра то наука не була новочасною. Чоловік постарався о редакторський комітет і зазначив що можна а що не можна поміщувати у "Вартовій Башті". Противенство щоб не відступати від попередньої науки показує, що повно посвячені були іще дещо релігійними. "Вибрані старші" дальше проповідували у зборах аж до переходу позатипічного Йордану в 1932 р., коли то "Вартова Башта" помістила артикул "Організація Єгови". (Гл. Вартову Башту з 15. серпня, і 1. вересня, 1932.) Перед тим часом біблійні пророцтва були пристусовані до жидів по тілу, заховуючи цим чином дійсний покарм царства. Манна була тимчасовим покармом для ізраїльтянів у тому випадку; так і те, що Господь дозволив навчати перед 1932 р. було тимчасовим покармом для духового Ізраїля.

²⁹ В тому місці долина Йордан була дуже уроджайна як і за часів Авраама. "Вона була наповнена всюди водою перще ніж Господь зруйнував Содом й Гомору." (1 Мойс. 13: 10) Прийшовши на землю, ізраїльтяни присвоїли для свого ужитку тамошні збіжа: "На другий же день перестала падати манна, як вони стали їсти хліб з уроджаю тамошної землі; і не було більш манни у синів Ізраїлевих. Оце ж харчувались вони вже в тім році з уроджаю Канаан землі." — Ісуса Нав. 5: 12.

³⁰ Впродовж сорок років подорожи у пустині та типічна манна відносилась до натурального Ізраїля; але слова Ісуса (Йоана 6: 31-58) указують, що позатипічна манна відноситься до духового Ізраїля, включаючи останка, а не інших овець, з яких складається "велика громада".

Отже коли прийшов час для Господа дати Його людям ясне вирозуміння зібрати "інших овець", людей доброї волі, тоді манна, цебто, тимчасова умова і духова пожива, перестала падати, а її місце взяла тверда пожива, правди царства. Від-1931 р. коли Господь дав по "динариві" своїм слугам у "винограднику" (Мат. 20: 1-16), і коли то робітники царства знаходилися на царській землі, тоді Господь зачав відкривати свої пророчі драми. "Вартова Башта", з 1. березня, 1938 р. помістила артикул про Спомин, над яким корисно булоб застановитися.

³¹ Згідно із цими словами можна бачити, що зібрання людей доброї волі Господом було перед Божих людей в Лондоні в червню, 1931 р. і в липню в Колумбус в тому самому році, а ще яснійше в пророчій драмі про Егуя і Йонадаба у "Вартовій Башті" з липня 1932 р. Ось так точно начас від 1932 р. свідки Єгови були кормлені Господом овочами царства або правдами, а не покармом який був на столі перед 1918 р. і якийсь час оліся. Те що служило за тимчасовий покарм через сорок років, перестало існувати, і Господь зачав кормити своїх людей "покармом у пору". Єгова, як це Він обіцяв, приготував цей стіл для своїх вірних свідків у присутності новочасних ворогів. — Пс. 23: 5.

ІНСТРУКЦІЯ

³² Єгова промовляючи через Мойсея (5 Мойс. 20: 16-20), дав загальні поучення щодо способу облоги міста Ерихону, але тепер ця пророка драма з Йозуем мала бути установлена і певні інструкції мусіли бути дані відносно Ерихону. Облога Ерихону мала зачатися, і Єгова дав особлившу інструкцію Йозуї як напасти й взяти місто. "Як стояв же Йозуя під Ерихоном, зняв він очі та й бачить, що стоїть навпроти його чоловік із голім мечем у руці. І приступив до нього Ісус та й питає: Чи ти наш, чи з ворогів наших?" — Ісуса Нав. 5: 13.

³³ Як виглядає, то Йозуя самий пішов оглядати окруження Ерихону, і змірити ситуацію й ворога, і застановитися якого способу він мав ужити щоб взяти те місто. Він пам'ятав, що Рагаба мешкала в домі на мурові а що вона показала велику приязнь звідателям і вони зробили умову її схоронити, тому Йозуя розважав як це виконати. Його ум займився проблемою облоги. Йозуя побільшій часті представляв Христа, але здається, що в цій часті прообразу він представляв членів тіла Христового на землі, яким Господь поручив доглядати справи свого царства. Він то роздумував над облогою Ерихону.

³⁴ У сповненні цієї часті пророчої драми, слуги Господні на землі малиб застановлятися над приготуваннями до битви проти ворога, яка мала закінчитися битвою великого дня Бога Вседержителя. Зимовою порою в 1932 р. і 1933 р. артикули "Вартової Башти" робили натиск на приготування до Армагедону, і в осени 1933 р. видано нову книжку "Приготування". Десь у

тому часі Товариство видало теж книжечку "Утеча до Царства". Через п'ятьдесят п'ять радіо-стацій виголошено промову на тему "Враження Святого Року на Мир і Добробут", що було відповіддю на папський декрет в 1933 р., проголошуючи цей рік святим роком з особливими церемоніями, у котрих політики й інші з Гієрархії брали велику участь. Той рік був рішальним періодом для свідків Єгови, і вони передчували багато трудностей перед ними. Вони потребували спеціального провідництва й поучення, щоб вони були запевнені, що вони йшли правдивим шляхом. Бажаючи повного запевнення, щоб вони могли дійсно сказати "Коли Бог за нами, то хто може бути проти нас?" вони роздумували й розпитували. Тоді річний текст був (Приповісті 18: 10): "Імя Єгови — це кріпка тверджа; втече праведник у неї, і він безпечен." (А.П.В.) "Вартова Башта" з 1. січня, пояснюючи цей текст між іншими речами писала: Стан речей який тепер є відкритий для тих, що люблять Бога, є цей: Що найбільша битва за всіх часів зачнеться у дуже короткому часі, яка вскорі прийде до вершка. Битва Сатани і його лукавих сил є проти Господа справедливости Ісуса Христа, який є особливим представителем Єгови. Ця битва включає останка, однак це є битва Єгови. Він є 'Єгова сил', отже останок абсолютно є залевнений, що Єгова організація переможе. Сатана й його сили розпучливо стараються знищити всіх тих, що виразно стали по стороні Бога й Його справедливости. Останок є напереді Єговових людей на землі і співають хвалення Єгови і сподіються бути нападженими ворогом. Нема найменшого сумніву, що весь останок був би знищений в одній хвилі коли б Господь не охороняв їх. У цій годині великої небезпеки Єгова горворить до своїх людей і каже: "Імя Єгови — це кріпка тверджа; втече праведник у неї, і він безпечен." (Прип. 18: 10, А.П.В.) Це загальне правило Єгови відноситься головню в цьому часі до всіх, що піддаються під те правило. . . .

"Праведність числиться лише людям, що вірують у Бога і в Ісуса Христа і котрі радісно піддаються в послушенстві законові Божому. Після цього правила члени останка є праведні. Вони прийняли ймя Єгови, і Його ймя є сильною баштою. 'Втіче праведник до нього, і буде безпечен.' І справді праведні спішать до цієї високої твердині. На 26. липня, 1931 р. на конвенції в Колумбус, Божі люди, побачивши і оцінивши факти, що Єгова дав їм нове ймя, вони радісно прийняли його. Вони утекли буквально у ту вежу віковичної сили. Не лише що та конвенція прийняла резолюцію заявляючи їх радість в тім, що вони прийняли нове ймя з уст Єгови, але по всій землі вірні збори Божих людей спішили й заявляли себе так же. . . .

"Війна точиться і буде продовжатися аж Єгова знищить ворогів, і це Він зробить так скоро, як робота свідоцтва скінчиться." — Вартова Башта, 1. січня, 1933.

³⁵ Божі завітуючі люди приглядались тим обставинам спокійно й обачно, щоб вирішити яка є воля Єгови відносно їх рухів. Це було представлено в тім, що Йозуя оглядав обставини і приготувався до битви проти Ерихону. Єгова мав свого чиновника під рукою, щоб поучити Йозуя. Єгова все провадить тих, що вповають на Нього. Коли Йозуя так поважно застановлявся над цим положенням, "зняв він раз очі та й бачить". Те що він побачив мало зробити на нього велике враження. Чоловік з голим мечем стояв недалеко перед ним. Йозуя підійшов до того чоловіка і спитав: "Чи ти наш, чи з ворогів наших?" Йозуя забажав знати, і тому він одважно поставив питання. Весь Ерихон знаходився в середині мурів, а тут стояв чоловік воружений поза муром! По котрій стороні той чоловік був у надходячій битві? Йозуя забажав знати, і ось така відповідь була дана йому: "А той відказав: Ні, я гетьман війська Господнього, і прийшов тепер сюди. І вправ Йозуя на лице своє та й поклонився йому; тоді питає в його: Пане, щож повелиш ти слугі своїму?" — Ісуса Нав. 5: 14.

³⁶ Тоді Йозуя довідався, що Єгова післав свого князя невидимого для людського ока, щоб він узяв провід в облозі Ерихону; і що жадний чоловік не розказував ані руководив битвою, бо це битва була Єговава. Тим князем стоячим там був дух Льогос, який явився в людській формі для тієї okazji. Яко спеціальний чинник Єгови він узяв провід у надходячій битві проти Ерихону. У повній згоді з цією драмою на 15. травня, 1933 р. "Вартова Башта" помістила артикул під заголовком "Пророк Єгови", який був предсказаний Мойсейом і про котрого є зазначено в Діян. Ап. 3: 22, 23, і в тому артикулі було ясно сказано перший раз, що Ісус Христос є великим Польовим Маршалком, провідником Єговових військ проти організації Сатани, і що те пророцтво відноситься особливо до "останка", і що останок є відповідальний перед тим великим Пророком і мусить бути послухним або потерпіти знищення, і що те пророцтво не відноситься аж по битві Армагедон. Останок, представлений тут через Йозуя, довідався перший раз, що він мусить бути всеціло послухним Христу у всіх речах перед битвою Армагедон.

³⁷ Йозуя зараз признав Єгову, в Його представнику з мечем, і це він зробив упавши на своє лице і просив о інструкції. Так і свідки Єгови, останок, йдучи по властивому вирозумінню Єгового великого Пророка, вони радісно признали, що Бог помазав Ісуса Христа давати прикази, і що свідки Єгови мусять бути вповні послухні йому.

³⁸ Йозуя стояв перед головним представником Всевишнього; і щоб йому дати властиве вирозуміння його споріднення до великого Пророка і Представника Єгови, Господь сказав: "Рече тоді гетьман війська Господнього до Йозея: Ізуй обуву твою з ніг твоїх, бо місце, де стоїш, святе. І вчинив так Йозуя." — Ісуса Нав. 5: 15.

³⁹ Те місце де Йозуя стояв, з причини присутності Льюгоса, було подібне до свята в храмі, де Господні священники не мали на ногах обува. Мойсей був отримав подібний приказ при горючому куші, щоб він скинув своє обува. (2 Мойс. 3: 1-6) У розпорядку даному першо священникові відносно одежи яку він мав мати у храмі, і відносно інших священників, що мали одягати в наметі й храмі, то не було ніякого приказу, щоб вони робили собі обува, що указує, що вони були там босоніж. Як виглядає, то в присутності Господа людина мусить бути без обува. Серафим, що прийшов з Господом до храму, покрив був свої ноги своїми крилами. (Іса. 6: 2) Отже це, що Йозуя ізнув обува здається є знаком само-пониження й готовість цілком бути послухним Всемогучому Богу і Христу Цареві. Певно, що там земля була така сама як і в нишому місці, але ізза присутності Господа те місце було святе і все на ньому мусить бути всецільо посвяченим Богу.

⁴⁰ Почувши приказ, Йозуя зараз забрався сповняти його, якого, якщо написано: "І вчинив так Йозуя." Ті, що посвяtilись Єгови бажать знати і чинити Його волю. У сповненні цієї часті пророчого образу Божі помазані люди вже не так давно навчилися, що вони не можуть шанувати й хвалити людей як провідників, без ріжниць чи вони мертві чи живі, і тому вони мусіли очистити систему "вибраних старших" і інші средства почитання людей. Вони вже більше не глядять на них як на своїх учителів або провідників. Вони зачинають властиво оцінати слова Господа, що всякий, що вивисує себе, буде принижений, і що це їх привилей як і завдання чтити і славити Бога Єгову і Христа Царя. Точно згідно із цим "Вартова Башта" помістила артікул на тему "Його Святиня", які появилися в "Вартові Башті" з червня і липня, 1933 р. в яких містився доказ, що Господь очистив свою святиню на землі у жовтні, 1932 р.

⁴¹ Цей чудовий спосіб в який фізичні факти так точно пасують з пророчтвом і поміщення цих фактів у "Вартовій Башті" є безперечним доказом, що Господь руководить своїми людьми, і що ті давно написані пророчтва є для їх потіхи й надії. Якби це було можливо для чоловіка здогадатися, що це, в часі видання, було сповненням пророчтва, то це було б зухвальством так казати; але така річ є неможлива. Часом роки перейдуть по сповнених подіях, що становлять сповнення пророчтв, нім вони стануть ясними, і це покаже, що чоловік не мав нічого до чинення з образом ані із переведенням подій, якій стались сповненням того то образу. Кожний один, що властиво оціняє Слово Боже, буде радуватися, коли він довідається що помазанники є під провідництвом руки Єгови. Йонадаби, побачивши це, будуть знати і оціняти, що останок є Божим вибраним народом на землі, як Його свідки, і що безнастанний напад на цих свідків Римо Католицькою Гієрархією й її союзника-

ми є доказом, що вони є вірні Богу й Його царству. Йонадаби вже бачуть, що релігія є сіттю й западнею, і що хто пійде за релігійними учителями, ті будуть страшенно зведені й запровадені у сіти Сатани. Отже одкриття й вияснення цих пророчтв дає велику поміч і потіху для Йонадабів, як і для останка. Римо Католицька Гієрархія і її союзники тоталітарні уряди вивисують себе і приписують собі те, що лиш належить до Господа. Йонадаби бачуть, що ті релігійністи не можуть бути представителями Бога і Христа, але головними земними ворогами Бога і Його царства, і тому вони переслідують Божих вірних людей. Ці відкриті тепер правди дають силу людям доброї волі, і тому вони старанно приймають правду Слова Божого і студіюють його і радісно йдуть вперед чинити волю Божу. Вони бачуть, що вони мусять шукати "Справедливості і смирності", і чинячи це, вони пізнають волю Божу і сейчас виконують її. Як і останок вони пізнають, що спасення не залежить від сили людей або якоїсь організації релігійністів, що називають себе "церквою". Вони пізнають, що римо католицька система є великою сіттю Диявола для відвернення людей від Бога. Вони оціняють, як це Господь сказав, що "від Єгови спасення". (Пс. 3: 8, А.П.В.) Єдина дорога до життя, то це пізнати Єгову й Христа Ісуса і бути послухним. — Йоана 17: 3.

⁴² Тепер прийшов час, що Бог Єгова вивисить і оправдає своє ймя, і ужие своїх вірних свідків у виконанні тогож. Всі народи знатимуть, що Єгова є всевишній і всемогучий. Битва великого дня Бога Вседержителя є вже дуже близько, і Єгова сил є з тими, що вповні посвяtilись Йому й Він є їх прибіжником. Для тих, що посвяtilись Йому, Він відкриває їм значення своїх пророчтв записаних давно тому для їх помочи у цьому часі. Ті що бажать отримати Його ласку мусять тепер занехати всякі релігійні звичаї і звернутися до ясного Слова Божого. Йти за чоловіком або за людською організацією значить певне знищення. Словияти Слово Всевишнього Бога значить життя, і до всіх таких Він каже: "Вгамуйтеся і пізнайте, що я (Єгова)! Я... вознесуся на землі!" — Пс. 46: 10.

⁴³ Не вдовзі мав настати напад на Ерихон, у котрому мав провідничити Йозуя. Тепер Йозуя зрозумів, щоб бути успішним в атаці, він мусить точно поступати після інструкції Господньої. Йозуя і люди мусіли пильно вважати на ці інструкції й вважно сповнити їх. У сповненні цієї часті пророчтва новочасні вороги знаходяться у твердинях і їх треба напасти, але цей атак мусить бути точно після Господніх інструкцій даних Його людям на землі. Як Йозуя отримав спеціальні інструкції від Єгового Головного Представителя перед облогою Ерихону, так Божі люди на землі отримали інструкції від Господа в назначеному часі. Ерихон, як в пророчій драмі так і в сповненні, є вже заатакований. Завважте наслідки. (Дальше слідує)

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го Марця, 1933]

"Радуйся і веселися, осадничко Сионська, бо величний серед тебе Святий Ізраїлів!" — Іса. 12: 6.

ЧАСТЬ 5

ПОСВЯЧЕНІ люди Єгови на землі тепер ходять у світлі Його лиця. Вони вже не сумніваються. Вони знають, що ймя Єгови буде оправдане й вивисшене понад усі сотворіння в небі й на землі. Молитва Давидова сталась їх молитвою і піснею: "Прослався, Боже, висше неба; по всій землі слава твоя!" (Пс. 57: 5) Підчас Світової Війни посвячені ізза страху оставали безактивними на час, але тепер страх щез, і вони кажуть: "Господь бо — сила моя, й пісня моя — Господь; він стався мені спасенням." (Іса. 12: 2) Вони є сильні у вірі й відважні. Люди Єгови тепер мають повну запоруку, що в Його силі й під розказом Ісуса Христа вони можуть довершити Божу ціль відносно них. Знаючи, що вони увійшли в обіцяний край, вони йдуть вперед з піснями хвалення Єгови на їх устах. Єгова відкриває їм свої пророцтва, що дає їм повну запоруку віри й потіху в серці, і це скріпляє їх надію. Вони бачуть, що Єгова тепер виконує свою "дивовижну роботу", у котрій вони, як Його слуги, мають привилей брати участь, і вони знають, що коли та "дивовижна робота" скінчиться, тоді Єгова виконає своє "діло незвичайне". (Іса. 28: 21) Давно тому за часів Йозуї Він зробив цю пророчу драму, і тепер Єгова відкриває значення її для потіхи своїх людей.

² Дивна і незвичайна річ сталась в цій точці пророчої драми, предсказуючи "діло дивовижне" Єгови, а інший образ предсказував "діло незвичайне" Єгови. В місті Ерихон жили люди, що були ворогами Божими. Ті люди, окружені мурами, представляли релігійний елемент. Ті люди боялися і сховалися за мурі міста; і це згадується за словами Господніми відносно релігійоністів в теперішньому часі. (Ерем. 51: 30) Мурі міста Ерихону представляли політичні й торговельні елементи правительства, що їх полирає поліція й мілітарна сила в їх змаганні докнати свого заміру. "У Ерихоні ворота були зачинені, а зачинивсь він зі страху перед силами Ізраїля, так що нікому не можна було виходити й увходити." — Ісуса Нав. 6: 1.

³ Це писання зазначає стан який існував в Ерихоні з причини страху перед ізраїльтянами, і це примусило їх оставати в середині мурів міста. Так і релігійоністи сьогодні зачиняють себе. Факти які сталися отцими роками показують, що релігійний елемент побуджує своїх союзників до переслідування свідків Єгови, але самі вони зачиняються або ховаються щоб цим обманути своїх прихильників, підчас коли переслідування виконується проти свідків Єгови. В 1932 р. Господь зачав приготовляти обставини, щоб викурити релігійоністів із їх сховищів. На 1. травня, 1932 р. була доручена промова на тему "Свідки Єгови: Чому переслідувані?" Цим зроб-

лено визов провідникам релігійних систем, щоб вони вийшли і обороняли їхні позиції. Католикам і протестантам сказано вибрати найздібніших промовців для оборони їх релігійних наук, якими вони звели людей і зневажили Боже ймя. Однак ті релігійоністи дальше остають у їхніх сховищах.

⁴ На 19. січня, 1933 р., написано лист до канадської комісії радія, протестуючи проти чини комісії в заборонені президентові Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур проповідувати вість царства, і в тому листі зроблено визов англіканському духовенству вийти на отверте поле й боронити їх позиції і дати причину чому вони противляться голошенню Єгової вістки. Однак ці "панове в гунях" сховалися і замовчали.

⁵ На 3. травня, 1933 р. вислано лист до "Католицького Бюлетина" в Ст. Паул, Мінесота, в якому зроблено визов папі назначити найлучшого чоловіка в Америці на дебати з президентом організації свідків Єгови відносно наук духовенства якими вони кормлять людей. Але і та організація затримала своїх людей в середині мурів. В той самий час релігійоністи підбурували політиків та торговців і поліцію до переслідування свідків Єгови.

⁶ На 28. листопада, 1933 розпочато збирати підписи "Петиції й Протесту" проти опозиції свідків Єгови в забороненні їм радія і зроблено домагання повної свободи в уживанню його, і прошено правительственні власти стримати релігійоністів і їх зняряд перешкаджати такій свободі акції. Число імен людей люблячих свободу, що підписали таку петицію і протест, було 2,416,141 осіб.

⁷ На 24. січня, 1934 р. та Петиція була представлена перед Конгресом Злучених Держав, домагаючись акції, але той політичний "мур" дальше охороняв релігійоністів і відкинув петицію. Позатипічні ерихонці мовчали.

⁸ Йозуя скинув своє обува по приказу Єгово-го чиновника (Йозуя 5: 15), і потому Господь сказав до нього: "І сказав Господь Йозеюві: Подам тепер тобі на поталу Ерихон вкупі з його царем і військовими мужами." (Йозуя 6: 2) Таке запевнення дане Чиновником Господнім, усунуло всякий страх і сумнів в умі Йозуя відносно результату з його облоги Ерихону. Безсумніву, що Йозуя мав передати цей дух одваги і іншим ізраїльтянам, щоб їхня віра зміцнялась. Згідно із цією частю драми "Вартова Башта", яку Господь уживає до передання своєї правди посвяченим, помістила артикул, на 1. листопада, 1933 р., під заголовком "Не Бійтесь Йх!" котрий то артикул був особливо виміреним для вірних слуг Єгови в Німеччині, де диктатор Гітлер жорстоко

уживав свої сили і запер відділ Товариства в Магдебургу і спалив літературу в якій містилась вість царства. Коли він це робив, в тому часі Гієрархія Католицька, за чнім спонуканням Гітлер ділав, сховалася за політичний мур. Ось так прийшло запевнення від Єгови, що в руки Ісуса Христа Він поручив новочасний Ерихон, і що Його свідки повинні без страху і без огляду на переслідування ворогів в Німеччині або деінде, йти вперед. Яко дальший доказ, що Гієрархія злякалася вістки дорученої свідками Єгови, і їх ревності й активності в дорученні тої ж папа, як подає публична преса з 1. лютого, 1934 р., дав осторогу проти Армагедону і блаґав своїх свідників, щоб вони молилися о відвернення Армагедону. Тут реліґіоністи дальше позістали за мурами міста.

* Господь дав виразний приказ Йозуїнові в який спосіб він мусить напасти місто Ерихон: "Будете обходити місто навкруги всі спосібні до війни по одному разу, а чинити меш так шість день рядом." (Ісуса Нав. 6: 3) Це представляло спосіб в який Господні люди, під розказом Господа Ісуса, нападають на твердині ворога в цих часах. Щодо ізраїльтянів в образі, то жінки і діти й всі інші осталися в шатрах в Галґалі, крім мужів здібних до війни й священників. Їм сказано машерувати сім днів, навкола мурів. Один із тих днів мав бути шабас, але похід не мав спочивати в той день. Так і свідки Єгови не відкладають неділя ані "свят", але працюють всякого часу. Той щоденний обхід міста був осторогою для людей Ерихону; однак ніхто не нападав. Йозуя сказав, щоб не робити ніякого нападу. Це предсказувало роботу яку свідки Єгови виконують перед Армагедоном, і спосіб в який вони це виконують. Вони не мають уживати тілесної зброї. Це що ізраїльтяни машерували навкола міста і трубили, мало виглядати для ерихонців як дивовижною роботою. Так і реліґіоністи вважають роботу свідків Єгови постійне проголошення остороги про Армагедон за дуже дивний напрям. Як обхід міста мав тривати через шість днів, так і свідки Єгови мусять ходити по тій самій території і проголошувати вість царства. У семім дні мало статися велике чудо.

¹⁹ Число сім є символічне і представляє цілість. "І сім священників нехай носять сім труб із баранячого рога (буквально, ювілейні труби) перед кивотом; на семий же день обійдете місто сім раз, а сьвященники трубити муть у труби." (Ісуса Нав. 6: 4) Завважте тут визначність числа "сім". Було там сім священників, сім труб, і сьомого дня вони мусіли обійти сім разів. Склад і порядок походу був як слідує: Узброєні люди взяли провід, а за ними йшли священники, що трубили в труби. По них йшли священники з ковчегом завіту, який символічно представляв присутність Єгови; а по тих, що несли ковчег, йшли знов узброєні мужі. З цього можна бачити, що узброєні воїни йшли з переду і з заду процесії. Узброєні воїни представляли невиди-

мі сили Господні, тих самих, що представляли шість мужів із знарядом до вбивання, описані в дев'ятій голові Езекиїла. Господь беріг своїх людей в поході, як з переду так із заду.

²¹ Дальше, навчаючи їх по приказу Господа, Йозуя сказав: "Як же затрублять ювілейні труби, то весь люд скоро почує трубний голос, нехай загукає боевим гуком; тоді мури владуть руїною, і народ увійде в город, кожний звідти, де стояв." — Ісуса Нав. 6: 5.

²² Сім священників, що трубили в ювілейні труби, піддає думку, що сповнення цього взяло місце в часі коли останок Єговових земних слуг став повиний числом яке призначив Господь. У сповненні цієї часті драми останок Єгови, "царське священство", взявши ймя Єгови, обходив "Християнство", позатипічний Ерихон, але не вживав ніякої земної зброї. Замість зброї, свідки Єгови мають знаряди для трублення хваленя у честь Всевишнього. Невидимі сили Господні представляли узброєні мужі, бо те невидиме воїнство виконує дійсну роботу абивання, і у своїму часі воно співтоварищить з останком священства на землі, і так Боже невидиме воїнство, його ангели, служать як хоронителі з переду і зо заду Його слуг на землі. Невидимі слуги Господні кружать видимих щоб охоронити їх. (Пс. 34: 7) Зрозумівши і оцінивши цю часть образу, вірні завітуючи люди Єгови знають, що вони є хоронені Всевишнім і ворог не може збити нічого їм без Божого дозволу.

²³ Тепер щодо сповнення цієї часті драми відносно трублення в труби, завважте слідуючі факти: У січні, 1933 р., в часі виходу в "общину землю", товариство перший раз проголосило ручні фонографи для ужиття в проголошенні вістки царства, і на 1. лютого, 1939 р., на другій стороні "Вартової Башти" появилось оголошення тієї самої речі. В тому часі зачалися виробляти голосо апарати для передання вістки публично, і вже в червні, 1933 р., то в самій Америці було 300 таких голосо апаратів, або позатипічних труб, і також і в інших краях були голосо апарати, проголошуючі ювілейну вість. (Гл. Річну Книжку з 1934 р. стор. 64, 65.) Господь побільшав проголошення своєї вістки, щоб люблячі Його почули її, бо написано є: "Щасливий нарід, що розуміє голос твій торжествуючий! Господи, при світлі лица твого вони ходити будуть." — Пс. 89: 15.

²⁴ Потому, в червні й липні, 1934 р., вироблено 12 цалів плити з лекціями і ручні фонографи для роботи свідцтва. Від того часу число фонографів все збільшалось, і при кінці фискального року 1938 р. в ужитті було більше ніж 32,000 таких голосо апаратів. Ці апарати уживали вірні люди Єгови йдучи по "Християнстві" проголошуючи царство Боже і Його ймя, і гасло цих вірних є: "Кожне свідцтво з фонографом." Ніякої тілесної зброї ані насильства не уживають ці вірні свідки, лише голосові машини, проголошуючи ймя Єгови і Його царство, і це діло мусить

продовжатися аж до часу коли Єгова виконає своє чудне і назвичайне діло". Ось так Господь Єгова через свого Головного Писланця, поучив Йозуя що він мав робити і який мав бути наслідок. Так і тепер, Єгова через Ісуса Христа, Більшого Йозуя, навчає своїх людей що вони мають робити, і показує їм які будуть наслідки, і це вельми скріплює їх надію.

²⁵ Що свідки Єгови мають робити зараз перед Армагедоном? Вони мають іти й трубити вість про царство в позатипічні труби, і коли похід скінчиться, тоді вони мусять закричати в послушенстві до отриманого приказу. Отже Йозуя покликав священників і поучив їх. При тій точці "Гетьман військ Єгови" (Ісуса Нав. 5: 14) здається полишив Йозуя. "І покликав Йозей священників, і озвався до них: Будете обносити скриню закону, а сім священників нехай несуть сім труб із баранячого рога перед ковчегом Господнім." (Ісуса Нав. 6: 6) Ті сім священників з семи трубами представляли ціле число слуг Єгови, що почули небесну вість і проголосили її. В цих поученнях Йозуя підчеркується ймя Єгови яко такого, що принесе знищення ворогові. Присутність Єгови була представлена через ковчег угоди який несли священники, і тому Його імя і присутність були проголошені вповні і через повне число священників, що вони своїми трубами звернули увагу усіх на присутність Єгови.

²⁶ Тепер завважте деякі факти, що їх Бог перепроводив у сповнення цього пророцтва, і будьте певні, що Всевишній, через Ісуса Христа, є провідником своїх людей. Більший Йозуя, Ісус Христос, з початку 1933 р., дав приказ земному останку священників. До того часу радіо було виключно ужите за гроші та з початком 1933 р., голосо-апарати були ужиті. Піонери та зборові робітники отримали фонографи і рекордові лекції. Цікава річ завважати, що перша плита зареєстрована була названа "Єгова", і тепер такі рекорди уживають щодня ті, що пішли впохід навкола "Християнства", на славу Єгови. Це є інтересна річ завважати політичний і релігійний розвій подій, а іменно:

На 18. січня, 1939 р. Канадійська Комісія Радія, за спонуканням релігійних провідників, заборонила уживати радіо в Канаді для проголошення вістки царства.

На 30. січня, 1933 р. Гітлер став канцлером Німеччини, і не взяло місяця потому як його послідователі спалили парламент і кинули вину проти інших, і цим чином диктатор дістав більшу силу.

На 4. березня, 1933 р. Ф. Д. Рузвельт був установлений президентом Злучених Держав, і негайно потім повідомлено, що Ватикан матиме амбасадора у Вашингтоні так скоро як люди будуть наклонені до цього.

На 23. березня, 1939 р. Гітлер став абсолютним диктатором Німеччини.

На 27. березня, 1933 р. Японія відступила від Ліги Народів.

На 2. квітня, 1933 р. папа оголосив "святий рік" із особливими церемоніями.

На 4. квітня, 1933 р. Гітлер дав приказ заперти Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур, або свідків Єгови, в Німеччині, і заповів власність Товариства, і це він зробив супроти договору між Німеччиною а Злученими Державами, і докази є, що це він доконав за старанням Римо Католицької Гієрархії.

На 8. квітня, 1933 р. зачався другий Міжнародний Період Вдячності свідків Єгови по цілому світу, у якому многи тисячі вістників взяли участь і помістили в руки людей біля чотири мільони книжок і книжечок, більша часть котрих були поміщені в Німеччині. Вскори потому Гітлерова нацивська товпа розбила зібрання свідків Єгови, сконфіскувала їх книжки і Біблії, й арештувала й увязнила многи Божих вірних людей.

На 25. червня, 1933 р. у Берліні відбулась конвенція де сім тисяч німецьких християн прийняли резолюцію проти негідного поступку Гітлерівського правительства у перешкоджуванні в роботі свідків Єгови, і поверх мільон примірників такого протесту рознесено по цілі Німеччині. В тім самім часі 170 радіо станцій вислали промову в Америці про так званий "святий рік", що вельми занепокоїло Римо Католицьку Гієрархію, і порушило її вельми до гніву.

На 29. червня, 1933 р. Гоєрінг, ділаючи за диктатора Німеччини, здушив Товариство і замкнув бюро в Магдебургу, і це було зроблено за старанням папи.

На 20. липня, 1933 р., Ватикан заключив конкордат або угоду з Німеччиною в користь католицької організації в тому краї.

На 30. липня, 1933 р. в Плейнфільд, Новій Джерсії, президент Товариства Вартової Башти доручив промову на тему: "Чому в Америці існує релігійна нетерпимість?" і впродовж тієї промови промовця був окружний поліцією з револьверами та машинними крісами в руках.

Від 1 до 29 вересня, 1933 р. свідки Єгови зробили особливу кампанію і рознесли велику скількість літератури, указуючи на Писання, що опрокидали релігійністів, Римо Католицьку Гієрархію.

²⁷ Тепер щодо драми: Йозуя зачав виконувати інструкції: "Як же дав Ісус людові такий наказ, виступило тоді перед Господом сім священників, що несли сім труб з баранячого рога, і пішли та затрубили в труби; скриня завіту Господнього поступала за ними." — Ісуса Нав. 3: 8.

²⁸ Сповнення цієї часті образу зачало брати місце на весну в 1933 р., коли то голосо-апарати зачали виконувати свою часть в облозі "Християнства", позатипічного Ерихону. У тому році кілька сот голосо апаратів пішли в рух, і від тоді аж до цього дня вони збільшались числом і активністю. В тім самім році проголошено вість царства через радіо в різних краях, і ста-

лося в червні того року, що папа дав приказ католицьким людям, щоб вони не слухали "того чоловіка Рутерфорда", що промовляв через радіо. У жовтні того року вийшла книжка **Приготовлення**, в якій містилась інформація від Господа для заохочення Його людей.

²² Приказ Йозуя був виконаний точно: "А збройні йшли поперед священників що трубили в труби, велика ж громада йшла поза ковчегом, тим часом як передні трубили в труби." (Ісуса Нав. 6: 9) Уявіть собі ту процесію: озброєні мужі йшли на переді і з зад, священники в середині, несучи ковчег і трубили в труби, а релігійністи у місті окружені мурами тряслися у своїх чоботях. У тім самім році для заохочення й потіхи своїх людей Господь дав їм текст з книги Приповістей 18: 10: "Імя Єгови — це кріпка тверджа; втече праведник у неї, і він безпечен." Узброєні мужі йшли наперед й по заді священників, і трубили в труби, представляючи невидимих Господніх ангелів, що охороняють одиниць на землі підчас коли вони трублять у труби щоб настрашити ворога. Нічого не вільно було говорити лише трубити, що настрашило ворога. "І повелів Йозей людові: Гледіть же, не гукайте, не чиніть крику, ба й одного слова не промовляйте, аж покіль я зведу вам: Гукайте! тоді й гукати мете." — Ісуса Нав. 6: 10.

²³ Якщоб люди на мурах Ерихону ругались з ізраїльтянів або опрокидали їх за це їх дивне діло, то ізраїльтяни не мали зважати на те, ані відповідати, але мусіли мовчати і трубити в труби. Ерихонці мабуть думали, що це було дивне діло зо сторони ізраїльтянів, що лише обходили місто й зворушували їх трубленням труб. Без сумніву той голос мав потрясти їх релігійними почуваннями і заставив їх кусати свої язики, як і тряслися від переляку. Подібно і сучасні релігійністи, позатипічні ерихонці, дістали потрясення їх релігійних почувань вісткою царства при помочи голосу апарату, і в той самий час вони настрашилися від тієї вістки. Чин свідків Єгови для релігійністів був дуже дивний. Однак цей похід і трублення в труби мало бути веселою музикою для Рагаби, що було знаком для неї зібрати свою родину у дім, що знаходився на мурі, і вона безперестанку тримала на мурі "червону мотузку". Вона не знала в якому часі вона мала бути визволена; але вона вповала на обітницю дану їй звідателями, що вона буде визволена, і що вона мусіла виконати свою часть тієї умови. Так і Йонадаба, яких Рагаба представляла, мусять виконати їх часть, вповаючи всеціло на Господа. — Ісуса Нав. 2: 18-21.

²⁴ Ізраїльтянам у поході було заборонено говорити до когобудь на мурах Ерихону, отже хоч би вони і знали значення того всього, то однак вони не могли переказати їм цього; але вони не знали що робилося. Вони знали, що вони були під проводом Йозуя і що вони мусять вповати на Бога і бути послухними. Надто багато говорити часто приносить злі наслідки; і приказ да-

ний Йозуєм доказує цей факт. Ця часть образу теж предсказує щось, що Господні люди мусять зробити у своїм часі. Господь дав своїм завітуючим людям подрібні інструкції. Так і в словенні цієї части образу Господь велів своїм завітуючим людям виконати значення образу, хоч вони не розуміли його в тому часі.

²⁵ Тепер щодо сповнення відносно мовчання. В часі періоду кампанії "Приготовлення" (падолиста, 1933 р.) уведено нову методу проповідання царства людям. Свідокство яке мали вживати було видрукуване на малій карточці й доручено кожному вістникові, щоб він дав таку картку перечитати, а самий не мав говорити нічого. Господь благословив цю методу, і вона була ужита від того часу. Вістники уживали мало слів, і наслідок був чудовий. Тепер картки голосо-апарати промовляють.

²⁶ Тихий і порядний похід людей брав місце кожного дня аж у своїм часі Йозуя мав дати приказ "кричати". Той щоденний похід показався бути "дивовижним" ділом для людей в Ерихоні. По кількох таких обходах самоповажні релігійністи в середині мурів мали заключити, що такий чин ізраїльтянів не міг принести жадної шкоди утвердженному місті, і вони без сумніву мали казати одні до других: "Ми маємо мир і безпеку." Так і впродовж кількох минулих років вірні свідки Єгови обходили "Християнство" і трубили в позатипічні труби, і тому духовенство і інші релігійністи прийшли до заключення, що свідки Єгови не можуть доконати нічого; і Писання кажуть, коли вони казатимуть: "Мир і безпека", "тоді несподівано настигне на них погибель", і не знайдуть утечі. (1 Сол. 5: 3; Ерем. 25: 35) І так коли "діло дивовижне" буде доконане, як це Господь приказав, тоді люди будуть кричати.

²⁷ Що те "дивовижне діло" є роботою Єгови, то це можна доказати фактом, що ковчег був в обході навкола міста. Присутність Єгови була цим (ковчегом) представлена. "І обніс він один раз Господню скриню навкруги міста; тоді вернулись у табір та й обляглись у таборі." (Ісуса Нав. 6: 11) Обійшовши навкола міста перший із шістьох днів, похід повернув назад до шатрів у Галгалі. На другий день вони повторили такий похід як і першого дня. "Йозей же уставрано вранці, і священники взяли скриню закону Господнього." — Ісуса Нав. 6: 12.

²⁸ Похід знова розпочався рано, і священники та труби звіщали, що робота свідокства Єгови виконується точно начас після приказу. Тепер завважте, що у словенні цього образу, у фіскальному році 1933, свідки Єгови машерували навкола "Християнства", позатипічного Ерихону, трублячи в позатипічні труби, в руки людей поміщено двацять чотири міліони книжок і книжечок, і відбулося зібрань з голосо апаратами 4,646, на яких було 240,432 присутних. Це був перший рік.

²⁹ Та цього не було досить, що було показано.

в драмі. "А сім з них, що несли сім труб ювілейних поперед ковчегом Господнім, трубили неперестаючи в труби, а збройний люд йшов поперед ними, велика ж купа йшли позад ковчегу Господнього, тим часом як ті трубили безперестанно в труби." — Ісуса Нав. 6: 13.

²⁷ Те щоденне повторення мусіло виставити ізраїльтянів на сміх і погорду, що приглядалися на них з мурів Ерихону. Це була дійсна проба віри ізраїльтянів, але віруючи, що Єгова дав приказ Йозуєві так чинити, вони йшли в послушенстві до приказів вірно й точно. По першому обході вони не сказали, що вже досить та й більше не йшли. Певно, що Єгова міг був повалити мур при першому обході; але тут знова можна бачити, що Він стримував ворога й день знищення для Його відомої доброї причини. Таке опізнення було теж пробою Рагаби і її родини, тримаючи "червону мотузку" і приглядаючися з своїх вікон походи ізраїльтянів і не знаючи значення його. Так і свідки Єгови обходили позатипічний Ерихон через кільканадцять років проголошуючи вість, і своєю активністю вони стягнули на себе зневаги зо сторони новочасних ерихонців, і це була дійсна проба віри свідків Єгови, і деякі не видержали і виступили геть; але правдиві йшли послушно і радісно вперед. В тому ж часі їх співтовариші, Йонадабці, теж були в їх вірі коли вони приглядалися і ожидали.

²⁸ Похід продовжався: "Сім робом обійшли вони й на другий день город, та й вернулись до табору. Так чинили шість днів за рядом." (Ісуса Нав. 6: 14) Через шість днів вони обходили місто один раз на день. Цього не можна пояснити, що кожний день представляв рік у сповненні, а радше це, що свідки Єгови є постійно послушні Господнім приказам у призначеному часі. Число "шість" представляє незвершену частку земних свідків, і що семий день Господь виконає дійсну роботу. Але завважте, що другий позатипічний період, цебто, 1934 р., вістники у полі доручили в руки людей число книжок 22,041,622, і в тому ж часі в Злучених Державах уживано 1,757 фонографів у полі праці, і ті апарати доручили вість царства 1,901,821 особам, уживаючи до цього карток свідоцтва при помочи яких доручино свідоцтво двайцять п'ять мільонам осіб в тому році. Та обхід мусів їти вперед; і він ішов! Як колись Ісаїя, так і тепер вони питали: "Докіль же сього...?" "І промовив я: Докіль же сього, Господи? А він сказав: Докіль не опустіють міста й, не зостануть без осадників, а доми без людей, та докіль земля оття цілком не стане пустинею. І далеко займе Господь людей (в неволю), й пусто-глухо в землі стане." (Іса. 6: 11, 12) Инакше сказати, вони мусять іти вперед аж поки не прийде час Єгови на "діло дивовижне". Тут буде інтересним завважити роботу виконану впродовж наступаючих років. Кожного року мільони людей чули вість через радіо і голосо апарати, і при кінці фіскального року 1938 р., то більше ніж 32,000 голосо апара-

тів були ужиті в полі служби. Впродовж тих років поміщено в руки людські, великих і малих книжок, як слідує:

1935	26,322,854	1937	22,577,146
1936	24,357,111	1938	26,772,150

І це доконано у вічу факту, що в Німеччині, Австрії, Польщі, Румунії, Югославії, і в Греції політичні влади перешкодили роботі, за старанням духовенства, і в цих краях майже нічого не було зроблено в минулих двох роках.

²⁹ Коли прийшов семий день, треба було виконати особлившу роботу, і Йозуя дав приказ ізраїльтянам устати рано. "На семий же день повставали рано, як зачервоніла рання зоря, та й обійшли город звичайним робом сім раз навкруги; тільки того дня обійшли місто навкруги сім раз." — Ісуса Нав. 6: 13.

Єгова призначив виразний час на знищення міста. Так і тепер Єгова має призначений час на знищення "Християнства", і воно прийде точно начас. Ніхто не може прискіпити того часу, але вірні свідки будуть маширувати і трубити в труби, вповаючи цілком на Господа, знаючи, що Він у свому часі сповнить свій замір. "Дивовижне" діло Єгови впродовж шість днів походу мусить скінчитися нім Його "дивовижний акт" возьме місце в семім дні. (Іса. 28: 21) Той похід продовжався через сім днів і не переставав навіть у шабас. Так і свідки Єгови даліше виконують роботу свідоцтва, і не відпочивають сегомого дня. Сім днів вони машерують. І сегомого дня сім разів вони обійшли місто. Діло було доконане перфектно. Вони мусять побільшити свою активність сегомого дня. Ерихонці мали завважати, що ізраїльтяни були більше активні в тім дні, і що вони обійшли шість разів того дня навкола міста і нічого не сталося, і можливо вони заключили що ізраїльтяни лише дурять їх і тому страх ерихонців зменшався. Так і Римо Католицька Гієрархія і її союзники мали прийти до заключення, що свідки Єгови дурять їх; і тому релігійоністи стають відважніші, хоч вони трясуться в своїх чоботях. Писання не указують, що Йозуя сказав навіть одному ізраїльтянові найблизшому в служби, що Єгова повідомив Його що мало статися сегомого дня. Це Йозуя затримав собі аж до назначеного часу. Ізраїльтяни йшли впохід вірою. Так річ мається і сьогодні. Останок свідків Єгови 'не вниває в чиненні добра', але йде вперед. Він знає, що Єгова виконає своє "діло дивовижне" у властивому часі, і не сумнівається цьому. Коли хтось сумнівається й униває, такий лиха зазнає. Вірні знають, що Єгова напевно побідить, так певно як сонце сяє.

³¹ Торговільні радіо стації були уживані через кілька років кожного тижня для проголошення вістки царства при помочи транскрипційних рекордів. Та на 26. вересня, 1937 р. дано повідомлення, що таке комерційне проголошення перестане 31. жовтня; і так зроблено. У тому році

установлено спеціальних піонерів (яким дано голосо апарати і вислано в поле. Вірні Божі люди далі йшли походом із чимраз більшою радістю. Хоч Єгова сказав Йозуеві через свого посланця що мало статися того дня, то однак Йозуя нічого не сказав про це ізраїльтянам, ані який буде наслідок коли вони отримають приказ кричати. "За семим же разом затрубили священники в труби, а Йозуя сказав людові: Здіймайте гук, бо Господь піддав вам місто." — Ісуса Нав. 6: 16.

²²Послухати цього приказу і кричати було дійсною пробою віри. Не було там артилерії ні ніякої іншої зброї для повалення мурів міста, ніхто не знав як місто буде взяте. Але з послуху до приказу вірні кричали, і мурі міста впали силою Єгови: "Вірою стіни Єрихонські попадали, після семидневних обходів." (Жид. 11: 30). Що це значить для свідків Єгови? Це значить, що вони мусять з повною вірою і впованням на Господа далі свідкувати аж прийде час для них кричати, і нема сумніву, що в свій час Господь велить їм гукати гук перемоги, і вороги почують той гук. Єгова чекає на той гук який має бути даний; та не тому що Він потребує його, але це буде немов вірний звіт "вірного й розумного слуги". (Езек. 9: 11) Може бути, що в часі того гуку земними свідками Єгови, і небесні сили, невидимі для людського ока, "сини Божі" в небі, будуть викликувати, як це колись вони робили при заложенні землі. (Йова 38: 7) Це буде великий день перемоги для Єгови. Більший Йозуя тепер провідничить, і Писання показують, що Він дає прикази і що вони сповнятимуть їх: "Ви, всі народи, плещіть у долоні! Звеселяйтесь Господеві радісними піснями! Бо Господь всевишній страшний, великий царь на всю землю. Він покоровив нам людей і народи під ноги наші. Він вибрав для нас наслідчину нашу, славу Якова, котрого він полюбив. Піднісся Бог серед веселого гукання, Господь серед голосів трубних." (Пс. 47: 1-5) Вірний останок буде йти вперед аж поки їм приказ буде даний гукати коли Армагедон зачнеться.

²³Обходячи місто Єрихон в тій драмі нема представлених Йонадабів, але це не значить, що вони не мають участі в роботі свідцтва. Ніякий образ не подає всіх подробиць. Рагаба, що представляла Йонадабів або "велику громаду", мала порозуміння з звідателями, що показує, що Йонадаби мають частку в роботі свідцтва. Новочасні Йонадаби мають запевнення, що Бог передав Ісусу Христу ворожу організацію на знищення, і їх віра була представлена через виставлення "червоної мотузки".

²⁴Йозуя дав виразні поучення відносно того, що ізраїльтяни мали робити коли місто упаде: "Місто же се з усім, що в йому є, мусить бути проклятим перед Господом; тільки блудниця Рагаба з усіма, що з нею у хаті, зістанеться жива; вона бо переховала посланців, що ми їх послали." — Ісуса Нав. 6: 17.

²⁵Нікому не було дозволено присвоїти собі й одну річ з міста, бо так зробити становило поважний переступ і принеслоб на нього негайну кару, бо все у місті належало до Єгови. Єрихон був перше місто збудоване, отже було первоплотом для Єгови, і не могло бути викупленим, отже мусило бути знищене. (3 Мойс. 27: 21, 28, 29) Щодо сповнення цієї частини драми, то Божі люди провадять війну проти "Християнства", як Єрихону, і воно є "посудиною гніву, відповідною на знищення". (Рим. 9: 22) Ніщо з того міста не вільно було спасти. Ніхто не мав бажати або приймати щобудь із нього для самолюбної цілі, як це зробив Ахан, який потерпів знищення. Виїмок зроблено лише щодо Рахаби і її родини, бо вона показала віру в Бога і в Його вибраних слуг. Рагаба і її родина, представляючи "велику громаду", задля добрих причин були збавлені. Це становить сильний доказ, що крім останка і "великої громади" ніхто не переживе Армагедон.

²⁶Помазаним людям Єгови не є дозволено дружитися в якийсь спосіб з диявольською організацією; і це було показано у драмі: "Ви ж гледіть, остерегайтесь, щоб хто не взяв собі що небудь із проклятого посьвяту. Сим би ви підвели під прокляття й самий табір Ізраїлів і довели його до погибелі." — Ісуса Нав. 6: 18.

²⁷Ніхто з посвячених Єгови не може присвоювати собі щось, що є прокляте Богом. (2 Корин. 6: 17) Християнин жадним чином не може годитися зо світом. (Якова 4: 4) Спасати те, що Бог осудив, і уживати його для самолюбної користі, є непослушством і підлягає карі. (1 Йоана 2: 15, 16) "І звоюєш усіх народів, що Господь, Бог твій, оддасть тобі. Очи твої нехай не милують їх, і не служити меш богам їх; бо се було б сіткою для тебе." (5 Мойс. 7: 16) Весь табір мав стати проклятим аж очистити себе із того, що спричиняє клопіт, як це сталося з Аханом. (Ісуса Нав. 7: 1-26; 1 Корин. 5: 6, 7) Колиб Єгова був дозволив на такі речі для самолюбної користі з початку діяльності ізраїля, то це булоб скоро поширилося і народ бувби зіпсувався, бажачи того, що погани посідали, і це булоб принесло опоганення, ізраїльтянів. Ось так Бог назначив незмінне правило, яким мусять руководитися правдиві послідувачі Ісуса Христа. Вони не можуть мати участі у світі.

²⁸Дуже часто видавництва "Вартової Башти" звертали увагу на факт, що Римська Католицька Гієрархія вмішувалася в світські політичні справи і старалась руководити політикою світа. Цього не згадується тут, щоб католиків виставити на сміх, але щоб указати, що хто служить Богу, той не може угодити Йому якщо він бере участь в політичних справах цього світу, над котрим Диявол є невидимим володарем. Є багато щирих католиків, що безсумніву є несвідомі о цих великих правдах Біблії, отже звертаючи їхню увагу на ці речі, робиться це з доброти і

(Даліше пров. на стор. 98)